

Jelenések Könyve

Bevezetés (1:1-3)

Jel 1. Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniük hamar: Ő pedig elküldvén az ő angyala által, megjelentette azt az ő szolgálójának, Jánosnak, **2** aki bizonyosságot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, amit látott. **3 Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófécia beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megíratnak abban; mert a kijelölt idő közel van.**

Címzés, üdvözet és hálaadás (1:4-8)

4 János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában *(a római Asia provincia, mely a mai Kis-Ázsia nyugati részén terült el)* van:

– Kegyelem nektek és békesség Atától, aki van, aki volt, és aki eljövendő; és a hét Szellemtől, akik az Ő trónszéke előtt vannak, **5** és Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme, aki szeretett minket, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, **6** és tett minket királyokká és papokká az ő Istene és Atyja számára: Az Övé legyen a dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

7 „Íme, eljön a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még akik őt átszegezték is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége”. (Mt 24:30) Úgy van. Ámen.

– **8 Én vagyok az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Végcél!** – ezt mondja az Úr, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható.

Jézus megjelenik Jánosnak (1:9-20)

9 Én János, aki a ti testvéretek is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amelyet Pathmosznak neveznek, az Isten beszéde és Jézus Krisztusról való bizonyágtétel miatt. **10** Szellemben voltam ott az Úrnak napján, és halottam hátam mögött erős hangot,

mint egy kürtölést, **11** amely ezt mondta:

– Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó! – és: Amit látsz, írd meg könyvtekercsben, és küldd el a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Efeszoszban, Szmürnában, Pergamonban, Thüateirában, Szárdeiszban, Filadelfiában és Laodikeiában!

12 Megfordultam azért, hogy lássam a hangot, amely velem beszélt; megfordulván pedig, **láttam hét arany mécstartót; 13 és a hét mécstartó között hasonlót az Emberfiához,** bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve.

14 Az ő feje pedig és a haja fehér volt, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng; **15 és a lábai hasonlóak voltak az izzó fényű érchez,** mintha kemencében tüzesedtek volna meg; a hangja pedig olyan, mint a sok vizek zúgása.

16 A jobb kezében pedig **hét csillag** volt; és a szájából kétélű éles kard jött ki; és az ő arca, mint a Nap, amikor az ő ereje teljében ragyog.

17 Mikor pedig megláttam őt, összeestem az ő lábai előtt, mint egy halott. És rám tette az ő jobb kezét, mondván nekem:

– Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, **18 és az Élő; pedig halott voltam, és íme, élek örökkön örökké (Ámen), és nálam vannak a Pokol és a Halál kulcsai. 19 Írd meg, amiket láttál, és amik vannak, és amik ezek után lesznek: 20 A hét csillag titkát, amelyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany mécstartót. A hét csillag a hét gyülekezet anyaga, és amely hét mécstartót láttál, az hét gyülekezet.**

Efeszoszi gyülekezetnek írt levél – az igaz hitű, de szeretetét veszített gyülekezet (2:1-7)

Jel 2. Az Efeszoszbeli gyülekezet angyalának írd meg:

„Ezeket mondja az, aki az ő jobb kezében tartja a hét csillagot, aki jár-kezel a hét arany mécstartó között:

2 Tudom a te dolgaidat, és a te fáradozásodat és kitartásodat, és hogy a gonoszokat ki nem állhatod,

és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket; **3** és terhet viseltél, és kitartó vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

4 De az a kifogásom ellened, hogy az **első szeretetedet elhagytad.** **5** Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és **térj meg**, és a korábbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, **hamar eljövök hozzád**, és a te mécstartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.

6 De az megvan benned, hogy a **nikolaiták** cselekedeteit gyűlölöd, amelyeket én is gyűlölök.

7 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! A győztesnek enni adok az Élet Fájáról, amely az Isten Paradicsomának közepén van.”

A szmürnai gyülekezetnek írt levél – a szenvedő gyülekezet (2:8-11)

8 A Szmürnabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg:

„Ezt mondja az Első és Utolsó, aki halott volt és életre kelt:

9 Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet – de gazdag vagy –, és azoknak káromlását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, holott nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. **10** Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell: Íme, a Rágalmazó /Ördög némelyeket közületek a börtönbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságtok. **Légy hű mind halálig, és neked adom az élet győzelmi koszorúját.**

11 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem tud ártani a második halál.”

A pergamoni gyülekezetnek írt levél – a megalkuvó gyülekezet (2:12-17)

12 A Pergamonbeli gyülekezet angyalának írd meg:

„Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van:

13 Tudom a te dolgaidat, és hogy ott laksz, ahol a Sátán trónszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hűséges tanúmnak napjaiban sem, aki megöletett

nálatok, ahol a Sátán lakik.

14 De van valami kevés kifogásom ellened, mert vannak ott nálad, akik **Bálám** tanításához ragaszkodnak, aki Bálákot tanította, hogy törbe csalja Izráel fiait, hogy egyenek a bálványáldozati húsból, és paráználkodjanak. **15** Így vannak nálad is, akik a **nikolaiták** tanításához ragaszkodnak, amit gyűlölök. **16** **Térj meg!** Ha pedig nem, **ellened megyek hamar**, és vívok azok ellen szájam kardjával.

17 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! A győzteseknek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja.”

A thüateirai gyülekezetnek írt levél – a toleráns, megengedő gyülekezet (2:18-29)

18 A **Thüateirabeli gyülekezet** angyalának pedig írd meg:

„Ezt mondja az Isten Fia, akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és akinek lábai hasonlóak az izzó fényű érchez:

19 Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és kitartásodat, és hogy a te utolsó cselekedeteid értékesebbek az elsőknél. **20** De van egy kevés kifogásom ellened, mert megengeded amaz aszszonynak, **Jézabelnek**, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak, és a bálványáldozati húsból egyenek. **21** Adtam neki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg. **22** Íme, én ágynak vetem őt, és azokat, akik vele házasságot törnek, **nagy nyomorúságba**, ha meg nem térnek cselekedeteikből. **23** És az ő gyermekeit megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindegyikőtöknek megfizetek a cselekedetei szerint.

24 Nektek pedig azt mondom és mind a többi thüateirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet, **25** hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, **amíg**

eljövök.

26 És aki győz, és aki mindvégig megtartja az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a nemzeteken; 27 és uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek (Zsolt 2:8-9); amiképpen én is vettem az én Atyámtól. 28 És adom annak a hajnalcsillagot. 29 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A szardeiszi gyülekezetnek írt levél – a halott gyülekezet (3:1-6)

Jel 3. A Szardeiszbeli gyülekezet angyalának is írd meg:

„Ezt mondja az, akinél van az Isteni hét Szellem és a hét csillag:

Tudom a te dolgaidat, hogy **az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.** 2 Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedetidet Isten előtt teljeseeknek. 3 Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és **térj meg!** Hogyha tehát nem vigyázol, **elmegek hozzád, mint a tolvaj,** és nem tudod, mely órában megek hozzád.

4 De van Szardeiszben egy kevés neved, azoké, akik nem mocskolták be a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.

5 Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az Élet Könyvéből, és megvallom annak nevét az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. 6 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A filadelfeiai gyülekezetnek írt levél – a hűséges gyülekezet (3:7-13)

7 A Filadelfeiai gyülekezet angyalának is írd meg:

„Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja (Ézs 22:22):

8 Tudom a te dolgaidat – íme, **adtam eléd egy nyitott ajtót,** amelyet senki be nem zárhat –, hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet.

9 Íme, én adok a Sátán zsinagógájá-

ból, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat, holott nem azok, hanem hazudnak; íme, azt művelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a lábaid előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. **10** Mivel megtartottad /megőrizted az én béketűrésre /kitartásra intő beszédemet, én is megtartalak /**megőrizlek téged a megpróbáltatás órájától**, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait. **11** Íme, **eljövök hamar!** Tartsd meg, ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te győzelmi koszorúdat.

12 Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenem Templomában, és többé onnét ki nem jön; és felírom órá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevet. **13** Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A laodikeiai gyülekezetnek írt levél – a langyos és haszontalan gyülekezet (3:14-22)

14 A Laodikeiabeli gyülekezet angyalának is írd meg:

„Ezt mondja az Ámen, a megbízható és igaz /szavahihető /igazmondó tanú, az Isten teremtsének kezdete:

15 Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem forró. Bárcsak hideg lennél, vagy forró! **16** Így mivel **langymeleg vagy**, sem hideg, sem forró, kiköplek /kihánylak téged az én számból. **17** Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire sincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen: **18** Azt tanácslom neked, hogy vegyél tőlem **tűzben megpróbált aranyat**, hogy gazdaggá légy; és **fehér ruhákat**, hogy öltözeted legyen, és ne látszódjon ki a te meztelenséged rútsága; és **szemgyógyító írral** kend meg a te szemeidet, hogy láss! **19** Akiket én szeretek, **rendreutasítom és megfegyelmezem**. Légy buzgó azért, és térj meg! **20** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja az én hangomat és megnyitja az ajtót,

bemegyek ahhoz és vele vacsorázom, és ő énvelem.

21 Aki győz, megadom annak, hogy az én trónomon üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő trónjára. **22** Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

A mennyei bíróság (Szanhedrin) és istentisztelet leírása (4:1-11)

Jel 4. Ezek után láttam, íme, egy **megnyílt ajtót a mennyben**, és az első hang, amelyet hallottam – mintha egy kürt szólna –, ezt mondta:

– **Jöjj fel ide, és megmutatom neked, amiknek meg kell lenniük ezután.**

2 És azonnal **elragadtattam szellemenben** /Szellem jelenlétébe kerültem/: és íme, egy trónszék volt letéve a mennyben, és ült valaki a trónszékben; **3** és a **trónon ülő** látványa hasonló volt a jáspis és karneol drágakőhöz; és a trónszék körül szivárvány volt, látszatra smaragdhoz hasonló. **4** És a trónszék körül huszonnégy trónszék volt; és e trónszékekben láttam ülni a **huszonnégy Vént** fehér ruhákba öltözve: és a fejükön arany győzelmi koszorúk voltak. **5** A trónszékből pedig vilámlások és mennydörgések és szózatok /morajlások jöttek ki. És hét tűzlámpás égett a trónszék előtt, amelyek az Isten hét Szelleme. **6** És a trónemelvény előtt üvegtenger volt, hasonló a kristályhoz; és a trónemelvény közepén és a trónszék körül **négy élőlény**, szemekkel teljeseek elől és hátul. **7** És az első élőlény hasonló volt az **oroszlánhoz**, és a második élőlény hasonló a **borjúhoz**, és a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy **embernek**, és a negyedik élőlény hasonló volt a repülő **sashoz**. **8** És a négy élőlény, amelyek közül mindegyiknek hat-hat szárnya volt, köröskörül és belül teli volt szemekkel; és éjjel-nappal szüntelen ezt mondták:

– **Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!**

9 És mikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, aki a trónszékben ül, annak,

aki örökkön örökké él, **10** leborul a huszonnégy Vén az előtt, aki a trónszékben ül, és imádja azt, aki örökkön örökké él, és az ő koszorúikat a trónszék elé teszik, mondván:

– **11 Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtetted mindent, és a te akaratod miatt létezik és teremtetett minden!**

A megölt Bárány átveszi a könyvtekercset (5:1-14)

Jel 5. És láttam annak jobb kezében, aki a trónszékben ült, **egy könyvtekercset, amely tele volt írva kívül-belül, és le volt pecsételve hét pecséttel.** **2** És láttam egy erős angyalt, aki fennhangon kihirdette:

– **Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvtekercset, és feltörje annak pecsétjeit?**

3 És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem volt képes a könyvtekercset felnyitni, sem ránézni /beletekinteni. **4** Én azért igen sírtam, hogy senki sem találtatott méltónak a könyvtekercs felnyitására és elolvasására, de még ránézni /belenézni sem.

5 És egy a Vének közül monda nekem:

– **Ne sírj! Íme, győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvtekercset és feltörje annak hét pecsétjét.**

6 És láttam a trónszék és a négy élőlény között és a Vének között egy Bárányt állni, úgy, mintha leölték volna, hét szarva és hét szeme volt, ami az Istennek hét Szellemé, amely kiküldetett az egész földre. **7** És eljött és elvette a könyvtekercset a trónszékben ülőnek jobb kezéből. **8** És amikor elvette a könyvtekercset, a négy élőlény és a huszonnégy Vén leborult a Bárány előtt, mindegyiknél hárfák és aranypoharak voltak, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai. **9** És énekeltek új éneket, mondván:

– **Méltó vagy, hogy elvedd a könyvtekercset és feltörd annak pecsétjeit: mert megölettél, és megváltottál /megvásároltál min-**

ket Istennek a te véred által, minden törzsből és nyelvből és népből és nemzetből, 10 és tettél minket a mi Istenünk számára királyokká és papokká; és uralkodunk a földön!

11 És láttam, és hallottam a trónszék, az élőlények, és a Vének körül sok angyalnak szavát – az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt –; **12** nagy hangon ezt mondván:

– **Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmat és tisztességet /tiszteletet és dicsőséget és áldást!**

13 Sőt hallottam, hogy minden teremtmény, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta:

– **A trónszékben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség /tisztelet és dicsőség és hatalom örökkön örökké!**

14 És a négy élőlény monda:

– **Ámen!**

És a huszonnégy Vén leborult és imádta az örökkön örökké élő.

Az 1. pecsét feltörése: a fehér lovas (6:1-2)

Jel 6. És láttam, amikor a Bárány a pecsétekből egyet feltört, és hallottam, hogy a négy élőlény közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával:

– **Jöjj és lásd!**

2 És láttam, és íme, **egy fehér ló**, és a rajta ülőnél íj volt; és adatott neki győzelmi koszorú; és **kivonult győztesként**, és hogy győzzön.

A 2. pecsét feltörése: háborúk (6:3-4)

3 És amikor a második pecsétet feltörte, hallottam, hogy a második élőlény ezt mondta:

– **Jöjj és lásd!**

4 És előjött egy másik, **tűzvörös ló**, és aki azon ült, megadatott annak, hogy a békességet /békét elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adatott annak egy nagy kard.

A 3. pecsét feltörése: gazdasági válság (6:5-6)

5 És amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény mondta:

– **Jöjj és lásd!**

Láttam azért, és íme, egy **fekete ló**; és annak, aki azon ült, egy mérleg volt kezében.

6 És hallottam a négy élőlény közül szózatot, amely ezt mondta:

– **A búzának mércéje (kb. 1,08 liter) egy dénár (kb. egy munkás napi bére), és az árpának három mércéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bánts!**

A 4. pecsét feltörése: az emberiség tömeges pusztulása (6:7-8)

7 És amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény szavát, amely ezt mondta:

– **Jöjj és lásd!**

8 És láttam, és íme, egy **sárgaszínű /fakó ló**; és aki rajta ült, annak a neve **Halál**, és a **Pokol** követte azt; és adatott azoknak hatalom a föld negyedrésze fölött, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal /döghalállal és a föld vadállatai által.

Az 5. pecsét feltörése: további vértanúk halála (6:9-11)

9 És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az **oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek** az Isten beszédéért és a tanúságtételük miatt, amely náluk volt. **10** És kiáltottak hangosan, mondván:

– Uram, te szent és igaz! Meddig nem ítélsz még, és nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?

11 Akkor adtak azoknak egyenként fehér ruhákat; és mondták nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, amíg teljes nem lesz a szolgatársaiknak és testvéreiknek száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint ahogy őket.

A 6. pecsét feltörése: kozmikus katasztrófák (6:12-17)

12 Azután láttam, amikor a hatodik pecsétet feltörte, és íme, **nagy földindulás** lett, és a **Nap fekete lett mint a szőrzsák**, és a **Hold egészen olyan lett, mint a vér**; **13**

és az ég csillagai /meteoritjai /aszteroidái a földre hulltak, miképpen a fügefa hullatja éretlen gyümölcsseit, amikor nagy szél rázza. 14 És az ég eltűnt, mint amikor a könyvtekercset összegöngyölítik; és minden hegy és sziget kimozdult a helyéről. 15 És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad elrejtőzött a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba; 16 és mondták a hegyeknek és a kőszikláknak:

– Boruljatok fölénk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a trónszékben ül, és a Bárány haragja /büntetése előtt; 17 mert eljött az ő haragjának /büntetésének ama nagy napja; és ki állhat /maradhat meg?!

Izrael szent maradékának kijelölése (7:1-8)

Jel 7. Ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy szegletén /égtáján, a földnek négy szélét tartva /uralva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmilyen élő fára.

2 És láttam más angyalt feljönni napkelet felől, akinek kezében volt az élő Isten pecsétje; és fennszóval kiáltott a négy angyalnak, akinek adatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, 3 ezt mondván:

– Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknek addig, amíg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon!

4 És hallottam a megpecsételtek számát: **Száznegyvennégyezer, az Izrael fiainak minden törzséből elpecsételve:**

5 Júda törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Ruben törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Gád törzséből tizenkétezer elpecsételt;

6 Áser törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Náftáli törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Manassé törzséből tizenkétezer elpecsételt;

7 Simeon törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Lévi törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Izsakhár törzséből tizenkétezer elpecsételt;

8 Zebulon törzséből tizenkétezer elpecsételt;

József törzséből tizenkétezer elpecsételt;

Benjámín törzséből tizenkétezer elpecsételt.

A nemzetek közül elhívottak biztonságba helyezése (7:9-17)

9 Azután láttam, és íme, egy **nagy sokaság**, amelyet senki meg nem számlálhatott, **minden nemzetből és törzsből és népből és nyelvből; és a trónszék előtt és a Bárány előtt álltak, fehér ruhákba öltözve**, és a kezeikben pálmaágak; 10 és hangosan így kiáltanak:

– Az üdvösség /megmentés /szabadítás a mi Istenünké, aki a trónszékben ül, és a Bárányé!

11 Az angyalok pedig mindnyájan a trónszék, a Vének és a négy élőlény körül álltak, és a trónszék előtt arccal leborultak, és imádták az Istent, 12 ezt mondván:

– **Ámen! Áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké! Ámen!**

13 Akkor felelt egy a Vének közül, és kérdezte tőlem:

– **Ezek, akik fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek?**

14 És mondtam neki:

– Uram, te tudod.

És mondta nekem:

– **Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében.** 15 Ezért vannak az Isten trónszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő Templomában; és aki a trónszékben ül, kiterjeszti sátrát felettük. 16 Nem éheznek többé, se nem szomjaznak többé; sem a nap nem perzseli őket, sem semmi hőség: 17 mert a Bárány, aki a trónemelvény közepén van, legelteti őket, és vizeknek élő forrásaira vezeti őket; és letöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.

A 7. pecsét feltörése: illatáldozat a mennyben és a 7 angyal felkészül a kürtöléshez (8:1-6)

Jel 8. És mikor feltörte a **hetedik pecsétet**, nagy csendesség lett a mennyben, mintegy fél óráig. **2** És láttam azt a **hét angyalt**, aki az **Isten előtt állt**; és adatott nekik **hét kürt**.

3 És jött egy másik angyal, és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adatott annak sok illatos füstölőszer, hogy tegye azt az összes szent imáihoz az arany oltárra, amely a trónszék előtt volt. **4** És felment az illatszerek füstje a szentek imáival az angyal kezéből az Isten elé. **5** Azután vette az angyal a tömjénezőt; és megtöltötte azt az oltár tüzével, és levetette a földre; és lettek mennydörgések és robajlások és villámlások és földindulás. **6** És a hét angyal, akinél a hét kürt volt, felkészült a kürtöléshez.

Az 1. kürtszó: kiég a növényzet egyharmada (8:7)

7 Az első angyal azért megfújta a kürtöt, és lett **jégeső és tűz, vérrel elegy**, és vettetett a földre; és a **földnek harmadrésze megégett**, és az élő fáknak harmadrésze megégett, és minden zöldellő fű megégett.

A 2. kürtszó: elpusztul a tengeri állatok egyharmada (8:8-9)

8 A második angyal is megfújta a kürtöt, és valami olyasmi, mint egy **tűzzel égő nagy hegy vettetett a tengerbe**; és a **tengernek harmadrésze vérré vált**; **9** és elpusztult a **tengerben lévő teremtmények harmadrésze**, amelyeknek lelkük van; és a hajóknak harmadrésze megsemmisült.

A 3. kürtszó: megkeseredik az édesvizek egyharmada (8:10-11)

10 A harmadik angyal is megfújta a kürtöt, és **leesett az égről egy nagy csillag /aszteroida, égve, mint egy fáklya, és esett a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira**. **11** A csillag /aszteroida neve pedig „Üröm”. Azért a **folyóvizek harmadrésze ürömmé változott**; és sok ember meghalt a vizek-

től, mivel keserűvé váltak.

A 4. kürtszó: az égitestek fénye egyharmadával csökken (8:12-13)

12 A negyedik angyal is megfújta a kürtöt, és **csapás sújtotta a Nap harmadrészét, és a Hold harmadrészét, és a csillagok harmadrészét; hogy elsötétüljön azoknak harmadrésze,** és a nappal világossága harmadával csökkent, és az éjszakáé hasonlóképpen.

13 És láttam és hallottam az ég közepén egy angyalt repülni, aki hangosan így kiáltott:

– **Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal kürtölése miatt, akik még kürtölni fognak!**

Az 5. kürtszó – 1. jaj: a mélységből feljövő sáskák gyötrése (9:1-12)

Jel 9. Az ötödik angyal is megfújta a kürtöt, és láttam, hogy **egy csillag /aszteroida esett le az égből** a földre, és adatott annak a mélység kútjának kulcsa. **2 Megnyitotta azért a mélység kútját: és füst jött fel a kútból,** mint egy nagy kemencének füstje; és elsötétült a nap és a légkör a kút füstjétől.

3 A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre; és adatott azoknak oly hatalom, amilyen hatalmuk a föld skorpióinak van. **4** És megmondott nekik, hogy a föld fűvét ne bántsák, se semmi zöldellőt, se semmi élő fát, hanem csak **azokat az embereket, akiknek homloku-kon nincsen az Istennek pecsétje.** **5** És azt a parancsot kapták, hogy **meg ne öljék őket, hanem hogy kínozzák /gyötörjék őket öt hónapig;** és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, amikor megmarja az embert. **6** Annak okáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elkerüli őket.

7 A sáskáknak formája pedig hasonló volt a viadalra felkészített lovakhoz; és a fejükön mintegy aranyhoz hasonló győzelmi koszorúk voltak, és az arcaik olyanok voltak, mint az emberek arcai. **8** És olyan hajuk volt, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok voltak, mint

az oroszlánoknak. **9** És olyan mellvértjeik voltak, mint a vas mellvérték; és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a csatába száguldó sok lovas harci kocsik zaja. **10** És skorpiókhöz hasonló farkuk volt és fullánkjuk; és a farkukban volt a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. **11** Királyukul pedig a mélység angyala volt felettük; akinek a neve héberül Abaddon, görögül pedig Apollüónnak, azaz Pusztítónak nevezik.

12 Az első jaj elmúlt; íme, ezután még két jaj következik.

A 6. kürtszó – 2. jaj: az emberiség egyharmada elpusztul (9:13-21)

13 A hatodik angyal is megfújta a kürtöt, és hallottam egy szózatot az arany oltár négy szarvától, amely az Isten előtt van, **14** mondván a hatodik angyalnak, akinél a kürt volt:

– **Odd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél vannak megkötözve!**

15 Eloldotta azért a négy angyalt, akik készen álltak arra az órára és napra és hónapra és esztendőre, **hogy megöljék az emberek harmadrészét.** **16** És a lovas seregek létszáma húszezerszer tízezer volt – hallottam a számukat. **17** A látomásban ilyennek láttam a lovakat, és a rajtuk ülőket: tűzpiros, jácintkék és kénsárga mellvértjeik voltak; és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jött ki. **18** Ettől a háromtól pusztult el az emberek harmadrésze: a tűztől, a füsttől és a kénkőtől, amely azok szájából jött ki. **19** Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van, és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhöz hasonlóak, amelyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak /pusztítanak.

20 A többi ember pedig, akik nem haltak meg e csapásokban, mégsem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól /cselekedeteiből, hogy ne imádják a démonokat, és az arany-, ezüst-, érc-, kő- és fa bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek; **21** és nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem boszorkányságaikból

/kábitószerzéseiből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

Véget ér Isten haladékának ideje
(10:1-7)

Jel 10. És láttam egy másik, erős angyalt az égből leszállni, aki felhőbe volt öltözve; és a fején szivárvány volt, és az arca olyan volt, mint a nap, és a lábai, mint a tűz-oszlopok; **2** és a kezében egy nyitott könyvecske volt. És tette a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a szárazföldre; **3** és kiáltott erős hangon, mint amikor az oroszlán ordít; és amikor kiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. **4** És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta a maga hangját, le akartam írni; de az égből egy hangot hallottam, amely ezt mondta nekem:

– **Pecsételd be, amiket a hét mennydörgés szólt, és azokat meg ne írd!**

5 És az angyal, akit láttam állni a tengeren és a földön, felemelte kezét az égre, **6** és megesküdött Arra, aki örökkön örökké él, aki teremtetten az eget és az abban levőket, és a földet és a rajta levőket, és a tengert és a benne levőket, hogy:

– **Nem lesz több idő; **7** hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, amikor kürtölni kezd, akkor beteljesedik az Isten titka, amint megmondta az ő szolgálóinak, a prófétáknak.**

János prófétál a Jeruzsálemben bekövetkező eseményekről (10:8-11:14)

8 És a hang, amelyet hallottam az égből, ismét szólt nekem, és monda:

– **Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, mely a tengeren és a szárazföldön álló angyal kezében van!**

9 Elmentem azért az angyalhoz, mondván neki:

– **Add nekem a könyvecskét!**

És monda nekem:

– **Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrodat, de a te szádban édes lesz, mint a méz.**

10 Elvettem azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megettem azt; és az én számban olyan édes volt, mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredett az én gyomrom.

11 Majd így szólt hozzám:

– **Ismét prófétálnod kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról!**

Jel 11. És adtak nekem egy mérővesszőhöz hasonló nádszálat, és az angyal mellém állt és monda:

– Kelj fel, és **mérd meg az Isten Templomát**, és azokat, akik abban imádkoznak, és az oltárt! **2** De a tornácot /pitvart, amely a Templo-mon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert az a (nem zsidó) nemzeteknek adatott, és a **szent várost tapossák negyvenkét hónapig.**

3 És adom az én két tanúmnak, hogy **prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezerkétszázhatvan napig.**

4 Ők az a két olajfa, és a két mécs-tartó, amelyek a föld Istene előtt álltak. **5** És ha valaki ártani akar nekik, tűz jön ki az ő szájukból, amely megemészti az ő ellenségeiket; és ha valaki ártani akar nekik, így kell annak megöletnie. **6** Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuk napjaiban eső ne hulljon; és hatalmuk van a vizek fölött, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet bármilyen csapással, ahányszor csak akarják.

7 És amikor elvégezik az ő tanúságtételüket, a mélységből feljövő fenevad /vadállat hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket.

8 És az ő holttesteik ott fekszenek ama nagy város utcáin, amelyet szellemi értelemben Szodomának és Egyiptomnak hívnak, ahol a mi Urunk is megfeszítettetett. **9** És a népek, törzsek, nyelvek és nemzetek közül valók látják azok holttestét három és fél napig, és azok holttestét nem engedik sírba tenni. **10** És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek fölöttük, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a föld lakosait. **11** De **három és fél nap múlva élet Szellemé adatott Istentől beléjük, és lábaikra álltak;** és nagy félelem fogta el azokat, akik őket nézték. **12** Ekkor hangos kiáltást hallottak az égből, amely így szólt hozzájuk:

– **Jöjjetek fel ide!**

És **felmentek az égbe felhőben;** és látták őket az ő ellenségeik.

13 És abban az órában **nagy földindulás támadt, és a városnak tized-**

része romba dőlt; és megöletett /elpusztult a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémültek, és a menny Istenének adtak dicsőséget.

14 A második jaj elmúlt; íme, a harmadik jaj hamar eljön.

A 7. kürtszó – 3. jaj: a Messiás teljhatalmat kap az egész Föld fölött (11:15-19)

15 A hetedik angyal is megfújta a kürtöt, és ekkor erős hangok csendültek fel a mennyben, amelyek ezt mondták:

– E világ országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, aki örökön örökké uralkodik!

16 És a huszonnégy Vén, akik az Isten előtt ülnek a trónjaikon, arcára borult és imádta az Istent, **17** ezt mondván:

– Hálát adunk neked Uram, Mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, és aki eljövendő vagy; mert vetted a te hatalmas erődet /nagy hatalmadat, és megkezdted uralkodásodat. 18 És feldühödtek a nemzetek, és eljött a te haragod /büntetésed, és az idő, hogy a halottak megítélteszenek; és hogy megadd szolgálidnak a fizetségüket, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.

19 Ekkor kinyílt az Isten Temploma a mennyben, és láthatóvá vált a szövetség ládája a Templomában; és támadtak villámlások és szózatok /dübörgések és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső.

A Napba öltözött asszony és a Sátán küzdelme (12:1-18)

Jel 12. És feltűnt egy nagy jel az égben: **egy asszony, aki napba volt felöltözve,** és lábai alatt volt a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból győzelmi koszorú; **2** aki várandós volt, és vajúdva kiáltozott szülési fájdalmai között.

3 Feltűnt más jel is az égben, és íme, **egy nagy tűzvörös sárkány,** akinek hét feje volt és tíz szarva, és az ő fejein hét korona /diadém; **4** és a farka utána vonszolta az ég csilla-

gainak harmadrészét, és a földre vetette azokat.

És állt az a sárkány a szülő asszony elé, hogy amikor szül, annak fiát megegye. **5** Az pedig szült **fiúgyermeket** – aki **vasvesszővel** **legeltet /terel minden nemzetet** –; és **elragadtatott annak fia Istenhez és az ő trónjához.** **6** Az asszony pedig **elfutott a sivatagba**, ahol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt **ezerkétszázhatvan napig.**

7 És az égben háború támadt: **Mihály és az ő angyalai harcot indítottak a sárkány ellen**; és a sárkány és az ő angyalai is harcoltak; **8** de nem tudtak felülkerekedni, úgy-hogy többé nem maradt számukra hely a mennyben /égben. **9** És **levettetett a nagy sárkány, ama ősi kígyó, akit neveznek Ördögnek /Rágalmazónak és Sátánnak, aki az egész földkerekség eltévelyítője, levettetett a földre az ő angyalaival együtt.** **10** És hallottam nagy szózatot a mennyben /égben, amely ezt mondta:

– **Most valósult meg az üdvösség /szabadulás /megmenekülés és az erő, és a mi Istenünk országa, és az ő Krisztusának hatalma; mert a mi testvéreink vádolója levettetett, aki vádolta őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt.** **11** De **ők legyőzték azt a Bárány vére és az ő tanúságtételük beszéde által; és az ő életüket /lelküket nem kímélték mindhalálig.** **12** Annak okáért **örüljetekek egek, és akik laktok azokban! Jaj a föld és a tenger lakóinak; mert leszállt az Ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, mivel tudja, hogy kevés ideje van.**

13 Mikor azért látta a sárkány, hogy levettetett a földre, **kergetni kezdte az asszonyt, aki a fiút szülte.** **14** De **adatott az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a sivatagba az ő helyére, hogy tápláltasson ott ideig, időkig, és az idő feléig.** **15** És **bocsátott a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyam vizét, hogy azt a folyóvízzel elragadja.** **16** De a föld segítségére sietett az asszonynak, és **megnyitotta a föld az ő száját, és elnyelte a folyóvizet, amelyet a sárkány az ő szájá-**

ból bocsátott ki.

17 Megharagudott azért a sárkány az asszonyra, és **elment, hogy hadakozzon az asszony magvából való többi ember ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél ott van a Jézus Krisztus tanúságtétele /akik Jézus Krisztusról tanúskodnak –;** **18** és odaállt a tenger fövenyére.

A hamis messiás világbirodalma (13:1-10)

Jel 13. És láttam egy fenevadat /vadállatot feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és az ő szarvain tíz korona /diadém, és az ő fejein az istenkáromlás neve. **2** És e fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adta az ő erejét, és az ő trónszékét, és nagy hatalmat. **3** És láttam, hogy egy az ő fejei közül halálos sebbel megsebesítettett; de az ő halálos sebe meggyógyítottatott; és csodálván, az egész föld követte a fenevadat. **4** És imádták a sárkányt, aki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádták a fenevadat, ezt mondván:

– Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda hadakozhat övele?

5 És adatott neki nagy dolgokat és káromlásokat szóló száj; és adatott neki hatalom, hogy cselekedjen **negyvenkét hónapig.** **6** Megnyitotta azért a száját Isten ellen káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátrát, és azokat, akik a mennyben laknak. **7** Az is megadatott neki, hogy a szentek ellen hadakozzon, és őket legyőzze; és adatott neki hatalom minden törzs, nyelv és nemzet fölött. **8** Annak okáért **imádja őt a föld minden lakosa, akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe,** amely a leöletett Bárányé, e világ alapítása óta.

9 Akinek van füle, hallja meg: **10 Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletnie.**

Itt van a szentek kitartása és hite.

A hamis próféta, a pusztító utálatosság (bálvány) és a totális gazdasági kontroll (13:11-18)

11 Azután láttam **másik fenevadat /vadállatot feljönni a földből, akinek két szarva volt,** a bárányéhoz hasonló, de úgy beszélt, mint a sárkány. **12** És az előbbi fenevad teljes hatalmával cselekszik annak színe előtt; és azt is eléri, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. **13** És nagy csodajeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. **14** És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel – amelyek megadattak számára, hogy megtegye azokat a fenevad előtt –; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képmását, aki fegyverrel megsebesítettetett, de megelevenedett. **15** És az is megadott neki, hogy a fenevad képmásába szellemet adjon, hogy a fenevad képmása megszólaljon /beszéljen is, és hogy megöletesse mindazokat, akik nem imádják a fenevad képmását. **16** Arra is rávesz mindenkit – kicsinyeket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat –, hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget /jelt tegyenek; **17** és hogy senki se tudjon vásárolni, se eladni semmit, hanem csak akin rajta van a fenevad bélyege /jele, vagy neve, vagy nevének száma.

18 Itt van a bölcsesség. **Akinek van értelme /értelmes szíve, számlálja meg /számolja ki a fenevad számát, mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.**

A Bárány és a 144000 a Cion-hegyen (14:1-5)

Jel 14. És láttam, és íme, egy Bárány állt a Sion /Cion hegyén, és övele száznegyvennégyezren, akiknek homlokán az ő Atyja neve volt felírva. **2** És hangot hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, és mint nagy mennydörgés hangját; és hallottam hárfásokat, akik az ő hárfáikon játszottak; **3** és ahogyan új éneket énekeltek a trónszék előtt, és

a négy élőlény előtt és a Vének előtt; és senki meg nem tanulhatta azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akiket megvásároltak /megváltottak a földről. **4** Ők azok, akik nem szennyezték be magukat nőkkel; ugyanis szüzek. Ők azok, akik követik a Bárányt, bárhová is megy. Ők zsengeáldozatul vásároltattak meg az emberek közül Isten és a Bárány számára. **5** És az ő szájukban nem találtatott álnokság; mert feddhetetlenek /hibátlanok az Isten trónszéke előtt.

Három angyal figyelmeztetése az emberiségnek (14:6-13)

6 És láttam másik angyalt az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, **hogyan a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot**, és minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, **7** fennszóval ezt mondván:

– **Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait!**

8 És egy másik angyal követé azt, mondván:

– **Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város, mert az ő paráznasága szenvedélyének borával itatott meg minden nemzetet!**

9 És egy harmadik angyal is követte őket, fennszóval ezt mondván:

– **Ha valaki imádja a fenevadat és annak képmását, és bélyegét /jelét felveszi a homlokára vagy kezére, **10** az is inni fog Isten haragjának borából, amely hígíthatlanul töltött az ő haragjának poharába: és kínoztatni fog tűzben és kénköben /kéngázban a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; **11** és az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalomuk sem éjjel sem nappal, akik imádják a fenevadat és annak képmását, és ha valaki az ő nevének bélyegét /jelét felveszi.**

12 Itt van a szenteknek kitartása, azoké, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét /Jézusba vetett hitet!

13 És hallottam az égből hangot, amely ezt mondta nekem:

– Írd meg: „**Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva!**”

– Bizony így van – mondja a Szellem –, **mert megnyugszanak /megpihennek a fáradozásaiktól, és cselekedeteik követik őket.**

Az emberiség aratása és szürete (14:14-20)

14 És láttam, és íme, volt egy fehér felhő; és a felhőn ült valaki, hasonló az Emberfiához, a fején győzelmi aranykoszorú, és a kezében éles sarló. **15** És egy másik angyal jött ki a Templomból, fennszóval kiáltván annak, aki a felhőn ült:

– **Eresztd neki a sarlódat, és arass; mert elérkezett az aratás órája, mert a föld aratni valója megszáradt /beérett!**

16 Vetette azért, aki a felhőn ült az ő sarlóját a földre; és learattatott a föld.

17 És egy másik angyal is kijött a mennyei Templomból, s annál is éles sarló volt. **18** Másik angyal is kijött az oltártól, akinek hatalma volt a tűzön *(aki az áldozati tűz fenntartásával volt megbízva)*, és kiáltott fennszóval annak, akinél az éles sarló volt, ezt mondván:

– **Eresztd neki a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőleinek gerezdjeit; mert megértek annak szőlei!**

19 Vetette azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleit megszede, és vetette az Isten haragjának nagy borsajtójába. **20** És megtaposták a borsajtót a városon kívül, és vér jött ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezerhatszáz sztadionnyira *(több mint 280 km)*.

A büntetés poharainak előkészítése (15:1-16:1)

Jel 15. És láttam a mennyben másik nagy és csodálatos /rendkívüli jelet: **hét angyalt, akiknél a hét utolsó csapás volt; mert ezek által teljesedett be /érte el célját az Isten haragja.**

2 És láttam, mintegy kristályból való tengert /medencét tűzzel elegyítve; és azokat, akik győzelmet arattak a fenevaden és annak képe, és bélyege /jele és nevének száma

fölött, láttam őket állni a kristálytenger mellett, és náluk voltak Isten hárfái. **3** És énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét, és a Bárány énekét, ezt mondván:

– Nagyok és csodálatosak a te tetteid, Urunk, mindenható Isten; igazságosak és igazak a te útjaid, óh szentek Királya! **4** Ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet? Hiszen csak egyedül Te vagy szent! Mert eljönnek mind a nemzetek és leborulnak előtted; mert a te igazságos ítéleteid nyilvánvalókká lettek!

5 És ezek után láttam, és íme, megnyílt a mennyben a tanúságtétel sátrának Temploma, **6** és kijött a Templomból tiszta, fehér lenvászonba öltözve és mellükön arany övvel körülövezve az a hét angyal, akinél a hét csapás volt.

7 És egy a négy élőlény közül adott a hét angyalnak hét arany poharat, amely az örökkön örökké élő Isten haragjával volt tele. **8** És megtelt a Templom füsttel az Isten dicsőségétől és erejétől, és senki a Templomba be nem mehetett mindaddig, amíg a hét angyal hét csapása be nem fejeződött /végbe nem ment.

Jel 16. És erős hangot hallottam a Templomból, amely mondta a hét angyalnak:

– **Menjetek el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát!**

Az 1. pohár: fájdalmas fekély a hamis Messiás tisztelőin (16:2)

2 Elment azért az első, és kitöltötte az ő poharát a földre; és **támadt ártalmas és rosszindulatú fekély** azokon az embereken, akik a fenevad bélyegét /jelét hordták, és akik imádták annak képmását.

A 2. pohár: teljes pusztulás a tengerben (16:3)

3 A második angyal is kitöltötte az ő poharát a **tengerre; és az olyanná lett, mint a halott vére;** és a tengerben levő összes élőlény /élő lélek elpusztult.

A 3. pohár: minden édesvíz vérré változik (16:4-7)

4 A harmadik angyal is kitöltötte az ő poharát a **folyóvizekre és a vizek forrásaiba; és azok vérré váltak.** **5** És hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondta:

– **Igazságos vagy Uram, aki vagy, és aki voltál, te Szent, hogy így ítéltél!**

6 Mivel szentek és próféták vérént ontották, vért adtál nekik inni; mert megérdemlik!

7 És hallottam, hogy egy másik az oltártól ezt mondta:

– **Igen Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid!**

A 4. pohár: a Nap megégeti az embereket (16:8-9)

8 A negyedik angyal is kitöltötte az ő poharát a **Napra; és megadott annak, hogy az embereket megperzselje tűzzel.** **9** És megperzselődtek az emberek a nagy hőstől; és az Isten nevét káromolták, akinek hatalma volt e csapások felett; és nem tértek meg, hogy Neki dicsőséget adjanak.

Az 5. pohár: sötétség borul a birodalomra (16:10-11)

10 Az ötödik angyal is kitöltötte az ő poharát a **fenevad trónjára; és az ő országa sötétségbe borult;** és rágták a nyelvüket a kín miatt, **11** és káromolták a menny Istenét az ő kínyaik és fekélyeik miatt; és nem tértek meg az ő cselekedeteikből.

A 6. pohár: kiszárad az Eufrátesz (16:12-16)

12 A hatodik angyal is kitöltötte az ő poharát a **nagy folyóvízre, az Eufráteszre; és kiszáradt annak vize,** hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. **13** És láttam a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából **három tisztátalan szellemet kijönni,** a békákhoz hasonlókat; **14** mert démoni szellemek azok, akik jeleket tesznek; **akik elmennek a föld és az egész lakott világ királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára.** **15** („**Íme, eljövök, mint a tolvaj! Boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezte-**

len ne járjon, és meg ne lássák az ő szemérmét!”) **16** Egybegyűjtötték azért őket a helyre, amelyet zsidóul **Armageddonnak /Megiddó hegyének** neveznek.

A 7. pohár: óriási földrengés és jégeső (16:17-21)

17 A hetedik angyal is kitöltötte az ő poharát a **levegőégre**; és erős hang hallatszott a mennyei Templomból a trónszéktől, amely ezt mondta:

– **Meglett! /Megtörtént!**

18 És támadtak dübörgések és mennydörgések és villámlások; és **lett oly nagy földindulás, amilyen még nem volt, mióta emberek vannak a földön**, ilyen hatalmas nagy földrengés. **19** És a nagy város három részre szakadt, és a nemzetek városai összeomlottak; és a nagy Babilonról is megemlékeztek az Isten előtt, hogy adja neki (*kiinni*) büntetése haragja borának poharát. **20** És minden sziget eltűnt, és hegyek nem találtattak többé. **21** És mintegy talentum súlyú (*kb. 20 kg*) jégdarabokból álló **nagy jégeső hullott az égből** az emberekre; és káromolták az Istent az emberek a jégeső csapása miatt; mert az felette nagy volt.

A fenevadon ülő asszony – Babilon, a nagy prostituált (17:1-18)

Jel 17. És jött egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár volt, és szólt velem, mondván nekem:

– **Jöjj, és megmutatom neked a nagy parázna kárhoztatását /ítéletét**, aki a sok vízen ül; **2** akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borától megrészege~~de~~tek a föld lakosai.

3 És szellemben elvitt engem egy sivatagba, és **láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon /vadállaton**, amely tele volt káromló nevekkal, és amelynek hét feje és tíz szarva volt. **4** Öltözött pedig az asszony bíborba és skarlátvörösbe, és megékesítettett arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár volt, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, **5** és a homlokára

egy név volt írva:

„TITOK; A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD UTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA”.

6 És láttam, hogy az asszony részeg volt a szentek vérétől és Jézus tanúinak vérétől. És döbbenet csodálkoztam el, amikor megláttam. 7 És monda nekem az angyal:

– Miért csodálkozol? Én megmondom neked ennek az asszonynak titkát és a fenevadét, amely őt hordozza, amelynek hét feje és tíz szarva van. 8 A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs; és a mélységből jön fel és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak /csodálják – akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe e világ alapításától fogva –, látván a fenevadat, amely volt és nincs, noha van.

9 Itt a szív értelme, amelyben van bölcsesség: A hét fej a hét hegy, amelyen az asszony ül. 10 Király is hét van; öt közülük elesett, és az egyik van, a másik még nem jött el; és amikor eljön, rövid ideig kell maradnia. 11 A fenevad pedig, amely volt és nincs, az maga a nyolcadik, és a hét közül való; és a veszedelemre /vesztébe megy. 12 A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, akik még királyságot nem kaptak; de hatalmat kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal. 13 Ezeknek egy a szándékuk; és erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják. 14 Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, de a Bárány legyőzi őket – és a vele levő elhívottak, kiválasztottak és hűségesekek is –, mert ő az uraknak Ura és királyoknak Királya.

15 Majd így folytatta:

– A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna ül, népek azok és emberek sokasága és nemzetek és nyelvek. 16 És a tíz szarv, amelyet láttál a fenevaden, ezek meggyűlölnek a paráznát, és kifosztják és meztelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzben. 17 Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az Ő akaratát valósítsák meg, és egy akarattal cselekedjenek, és adják az ő országukat /királyi hatalmukat a fenevadnak, amíg beteljesednek az Isten beszédei. 18 És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amelynek királysága van a föld királyain.

Jel 18. És ezek után láttam másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld fénylett az ő dicsőségétől. **2** És erősen, nagy hangon kiáltott mondván:

– **Leomlott, leomlott a nagy Babilon,** és lett démonok lakhelyévé, minden tisztátalan szellem börtönévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár börtönévé. **3** Mert az ő paráznasága szenvedélyének borából ivott valamennyi nép, és a föld királyai vele paráználkodtak, és a föld kalmárai /kereskedői az ő dobzódásának /dőzsölésének erejéből meggazdagodtak.

4 És hallottam egy másik hangot a mennyből, amely ezt mondta:

– **Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból!** **5** Mert az ő bűnei az égis tornyosodtak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. **6** Fizesse-tek úgy neki, amint ő fizetett nektek, és kétszeresen duplázzátok meg neki az ő cselekedetei szerint; amely pohárból itatott, ugyanabból kétszer annyit töltsetek neki! **7** Amennyire dicsőítette magát és dobzódott /dőzsölt, annyi kinnal és gyásszal fizessetek neki; mert ezt mondja az ő szívében: „Úgy ülök trónomon, mint egy királynő, és nem vagyok özvegy, és nem látok gyászt soha!” **8** Ennek okáért egy napon jönnek rá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt!

9 És siratják és gyászolják őt /jajgatnak felette a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dobzódtak /dőzsöltek, mikor az ő égése füstjét látják, **10** távol állva az ő kínszenvedésétől való félelem miatt, ezt mondván:

– Jaj, ó jaj, te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egyetlen óra alatt jött el ítéleted!

11 A föld kalmárai /kereskedői is siratják és gyászolják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi: **12** arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és se-

lyem és skarlátcikkeket; és mindenféle ciprusfát és mindenféle elefántcsontedényt, és értékes fákból és rézből és vasból és márványkőből készült mindenféle edényt /tárgyat; 13 és fahéjat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat /rabszolgákat és emberek lelkeit.

– 14 A gyümölcs, amit a lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden, ami fényűző és pompás, eltávozott tőled, és azokat soha többé nem találod már meg!

15 Ezeknek árusai, akik belőle gazdagodtak meg, távol álltak az ő kínszenvedésétől való félelem miatt, sírva és jajgatva /gyászolva, 16 és ezt mondván:

– Jaj, ó jaj, a nagy város, amely öltözött lenvászonba és bíborba és skarlátba, és felékesítettett arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egyetlen óra alatt ennyi gazdagság!

17 És minden hajókormányos és a hajókon levők mind, és a tengerészek, és ahányan csak a tengeren kereskednek, távol álltak, 18 és látván az ő égése füstjét, így kiáltottak:

– Mi hasonló e nagy városhoz?!

19 És port hányván a fejükre, kiáltottak sírva és jajgatva /gyászolva, ezt mondván:

– Jaj, ó jaj, az a nagy város, amelyben meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, az ő gazdagságából hogy kifosztatott egyetlen óra alatt!

– 20 Örvendezz rajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten végrehajtotta rajta az ítéletet tiértetek!

21 És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ vett fel, és a tengerbe dobta, ezt mondván:

– Ilyen hirtelen zuhanással vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé nyomát sem találják.

22 És hárfások és zenészek és fuvolások és kürtösök hangja benned többé nem hallatszik; és semmiféle mesterség mestere sem található többé benned; és malomnak zúgása sem hallatszik többé benned; 23 és lámpás világossága többé benned

nem fénylik; és sem vőlegény, sem menyasszony szava sem hallatszik többé benned; mert a te kalmáraid /kereskedőid voltak a föld fejedelmei; és bűvöléseiddel /kábitószereddel eltévelyítettél minden a nemzetet. **24** És abban próféták és szentek vére találtatott, és mindazoké, akiket megöltek a földön.

Jel 19. És ezek után hallottam, mintha nagy sokaság erős hangon szólna a mennyben, amely ezt mondta:

– Halleluja! A szabadítás /megmentés és a dicsőség és a tisztesség /tisztelet és a hatalom az Úré, a mi Istenünké! **2** Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, és azt a nagy paráznát, amely a földet megrontotta paráznaságával, elítélte, és megbosszulta /számon kérte az ő szolgálóinak vérét annak kezéből *(amely kezéhez tapadt)*.

3 És másodszor is mondták:

– Hallelúja! Füstje felszáll örökkön örökké!

4 És leborult a huszonnégy Vén és a négy élőlény, és imádta az Istent, aki a trónszékben ült, mondván:

– Ámen! Hallelúja!

5 És a trónszéktől hang hallatszott, amely ezt mondta:

– Dicsérjétek a mi Istenünket mindnyájan ti szolgálói, akik félitek őt, kicsinyek és nagyok!

A Bárány menyegzője (19:6-10)

6 És hallottam mintegy nagy sokaság szavát, mint sok vizek zúgását, és mint erős mennydörgések robaját, mondván:

– **Hallelúja! Mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható! **7** Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget Neki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő menyasszonya felkészült, **8** és adatott neki, hogy felöltözzön tiszta és ragyogó fehér gyolcsba /lenvászonba; mert a fehér gyolcs a szentek igazságos cselekedetei.**

9 És mondta nekem:

– Írd meg: „**Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak!**” – És monda nekem: – Ezek Isten igaz beszédei.

10 És leborultam annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de ő így szólt hozzám:

– Vigyázz, ne tedd! Szolgatársad vagyok és a testvéreidé, akiknél a Jézusról szóló bizonyágtétel van. Istent imádd! Mert a Jézus melletti tanúságtétel a prófétálás Szellemé.

A Messiás (Krisztus) eljövetele és a végső háború (19:11-21)

11 És láttam, hogy az ég megnyílt, és íme, volt egy fehér ló, és aki azon ült, hivatott Hűnek és Igaznak, és igazságosan ítélik és hadakozik. 12 És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona /diadém; az ő neve fel volt írva, amelyet senki nem tud, csak ő maga. 13 És vérrel hintett ruhába volt öltöztetve, és a neve Isten Igéjének neveztetik. 14 És mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba /lenvászonba öltözve. 15 És az ő szájából éles kard jött ki, hogy azzal sújtson le a nemzetekre; és ő fogja azokat terelni vasvesszővel; és ő tapossa a Mindenható Isten haragja és büntetése borának taposókádját. 16 És az ő ruhájára és combjára oda volt írva az ő neve: „KIRÁLYOK KIRÁLYA ÉS URAKNAK URA”.

17 És láttam egy angyalt állni a Napban, és kiáltott nagy szóval mindazoknak a madaraknak, amelyek repdestek az ég közepén:

– Jöjjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Isten vacsorájára, 18 hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtuk ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét!

19 És láttam, hogy a fenevad /vadállat és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy harcoljanak az ellen, aki a lovon ült, és az ő serege ellen.

20 És megfogatott a fenevad, és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az ő színe előtt, amelyekkel elhitette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik imádták annak képmását: ők ketten elevenen a kénkövel égő tüzes tóba vettettek. 21 A többiek pedig megölettek a lovon ülő kardja ál-

tal, amely az ő szájából jött ki; és a madarak mind megelégedtek azok húsával.

A Sátán bebörtönzése (20:1-3)

Jel 20. És láttam egy angyalt leszállni a mennyből, akinél volt a mélység kulcsa, és egy nagy lánc a kezében. **2** És megfogta a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az Ördög /Rágalmazó és Sátán, és megkö-tözte őt ezer esztendőre, **3** és vetette őt a mélységbe, és bezárta azt és bepecsételte őfelette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg letelik az ezer esztendő; azután el kell neki oldoztatni egy kevés időre.

A messiási 1000 éves királyság (20:4-6)

4 És láttam trónszékeket, és le-ültek azokra, és adatott nekik ítél-tettétel; és láttam azok lelkeit, akiket lefejeztek a Jézus melletti bizonyágtétel és az Isten Beszéde miatt, és mindenkit, aki nem imádta a fenevadat, sem annak képmását, és nem vette fel annak bélyegét /jelét homlokára, sem kezére; és életre keltek és ural-kodtak a Krisztussal ezer eszten-deig.

5 A többi halott pedig még nem elevenedett meg /nem kelt életre, míg le nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. **6** Boldog és szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs ha-talma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztus-nak papjai, és uralkodnak ővele együtt ezer esztendeig.

Góg és Magóg lázadása (20:7-10)

7 És mikor letelik az ezer esz-tendő, a Sátánt kiengedik az ő fogságából /börtönéből. **8** És ki-megy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő nemzeteket: Gógot és Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövénye. **9** És feljöttek a föld szélességére /előzőnlötték a föld színét, és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost; de Is-tentől a mennyből tűz szállt alá, és megemésztette őket. **10** És az

Ördög /Rágalmazó, aki elhitette őket, vettetett a tűz és kénkő tavába, ahol a fenevad és a hamis próféta is van; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.

Az utolsó ítélet (20:11-15)

11 És láttam egy Nagy Fehér Trónt, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnt a föld és az ég, és helyük sem taláztatott /hely sem taláztatott számukra. **12** És láttam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állni az Isten előtt; és könyvek nyitattak meg, majd egy másik könyv nyitattott meg, amely az Élet Könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. **13** És a tenger kiadta a halottakat, akik őbenne voltak; és a Halál és a Pokol is kiadta a halottakat, akik önáluk voltak; és megítéltettek mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. **14** A Pokol pedig és a Halál vettetett a Tűz Tavába. Ez a második halál, a Tűznek Tava. **15** És ha valaki nem taláztatott beírva az Élet Könyvében, a Tűz Tavába vettetett.

Az új Ég és Föld (21:1-8)

Jel 21. Ezután láttam új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt /tovatűnt; és a tenger sincs többé.

2 És én János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szállt alá a mennyből, felkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.

3 Ekkor erős hangot hallottam a mennyből, amely így szólt:

– **Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és közöttük lakik, és azok az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük.** **4** És az Isten letöröl minden könnyet az ő szemükről; és a Halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert a korábbi dolgok elmúltak /**korábbi világ elmúlt.**

5 És mondta az, aki a trónszéken ült:

– **Íme, mindent újjáteremtek!**

És mondta nekem:

– Írd meg, mert e beszédek hitelesek és igazak!

6 És mondta nekem:

– **Meglett! Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak inni adok az élet vizének forrásából ingyen.** 7 **Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az a fiam lesz nekem.** 8 **A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak /boszorkányoknak /méregkeverőknek /kábitószerezőknek, és bálványimádóknak és minden hazugoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.**

Az Új Jeruzsálem leírása (21:9-22:5)

9 És odajött hozzám egy a hét angyal közül, akinél a hét utolsó csapással teli hét pohár volt, és szólt hozzám, mondván:

– Gyere, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.

10 És elvitt engem szellemben egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállt alá a mennyből. 11 Benne volt az Isten dicsősége; és annak ragyogása hasonlított a legértékesebb drágakőéhez, mint a kristálytiszt a jáspis. 12 Nagy és magas kőfal volt, és tizenkét kapuja, és a kapukban tizenkét angyal, és a kapukon nevek felírva, amelyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei: 13 Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu; napnyugatról három kapu. 14 És a város kőfalának tizenkét alapja volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.

15 Annál pedig, aki velem beszélt, volt egy arany mérővessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. 16 És a város négyzet alakban terül el, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megmérte a várost a mérővesszővel tizenkétezer sztadionnyira (*kb. 2300 km*): annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő. 17 És megmérte annak kőfalát száznegyvennégy singre /könyökre (*kb. 66 m*), ember mértékével, azaz angyaléval. 18 És kőfalának építőanyaga jáspisból volt; a

város pedig színarany, tiszta üveghez hasonló. **19** És a város kőfalának alapjait mindenféle drágakő ékesítette. Az első alapkö jaspis; a második zafír; a harmadik kalcedon; a negyedik smaragd; **20** az ötödik szárdonix; a hatodik karneol; a hetedik krizolit; a nyolcadik berill; a kilencedik topáz; a tizedik krizopráz; a tizenegyedik jácint; a tizenkettedik ametiszt. **21** A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből volt; és a város utcája színarany, olyan, mint az átlátszó üveg.

22 De Templomot nem láttam abban: mert az Úr, a Mindenható Isten annak Temploma, és a Bárány. **23** És a városnak nincs szüksége a Napra, sem a Holdra, hogy megvilágítsák; mert az Isten dicsősége ragyogja be azt, és annak fényforrása a Bárány. **24** És a nemzetek, amelyek megtartatnak /megmenekülnek, az ő világosságában járnak; és a föld királyai dicsőségüket és tiszteletüket abba viszik be. **25** És annak kapuit nem zárják be nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz); **26** és a nemzetek dicsőségüket és tiszteletüket abba viszik be. **27** És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beíratnak az Élet Könyvébe, amely a Bárányé.

Jel 22. És megmutatta nekem az Élet Vizének tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, és az Isten és a Bárány trónjából ered **2** a város főterének közepén. És a folyóvízen innen és túl **életnek fája** volt, mely tizenkét gyümölcsöt termett, minden hónapban meghozva gyümölcsét; és levelei a nemzetek gyógyítására valók. **3** És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Isten és a Bárány trónszéke abban lesz; és az ő szolgálói szolgálják Őt; **4** és látják az Ő arcát; és az Ő neve homlokukon lesz. **5** És ott nem lesz éjszaka; és nem lesz szükségük lámpafényre, se napfényre; mert az Úr Isten világítja meg őket, és királyként fognak uralkodni örökkön örökké.

*Befejezés, tanúságtétel és üdvözet
(22:6-21)*

6 És mondta nekem:

– E beszédek hitelesek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene küldte el az ő angyalát, hogy megmutassa az ő szolgálóinak azokat, amiknek hamarosan meg kell történniük. **7** Íme, hamar eljövök! Boldog, aki megtartja e könyv próféciájának beszédeit.

8 És én János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, aki nekem ezeket megmutatta. **9** Az pedig monda nekem:

– Vigyázz, ne tedd! Mert szolgatársad vagyok, és a te testvéreidé, a prófétáké, és azoké, akik megtartják e könyv beszédeit. Az Istent imádd!

10 Azután mondta nekem:

– **Be ne pecsételd e könyvtekercs próféciájának beszédeit, mert a kijelölt idő közel van! 11 Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szentelődjön meg ezután is!**

– **12 Íme, hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek az ő cselekedete szerint. 13 Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó.**

14 Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az Élet Fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. **15** De kint maradnak az ebek és a bűbájosok /boszorkányok /méregkeverők /kábitószeresek, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot.

– **16 Én Jézus küldtem el az én angyalomat, hogy ezekről bizonyóságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.**

17 És a Szellem és a menyasszony ezt mondják:

– Jöjj!

És aki hallja, ezt mondja:

– Jöjj!

És aki szomjazik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az Élet Vizét ingyen!

18 Bizonyóságot teszek pedig min-

denkinek, aki e könyv próféciájának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokkal sújtja Isten azt; **19** és ha valaki elvesz e prófécia könyvének beszédeiből, az Isten annak részét kitörli az Élet Könyvéből, és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megíratnak.

20 Ezt mondja, aki ezekről tanúságot tesz:

– **Bizony hamar eljövök!**

– **Ámen, bizony jöjj el Uram Jézus!**

21 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal! **Ámen.**